

A lovaskocsikat elvezető öreg mérnökök

Harmadik elemibe jártam Kürtön. Az idesapám postás vót. Egy ijjē engem is ēvitt kocsival az állomásra a csomagoké'. Az állomás bizony ölég messzi vót. Egyszercsak az úton öt-hat lámpást láttunk vörös lánggal pislognyi. Amikor az ekáromította magát, akkor mindig odébb és odébb szalattak, de kisőbb mindig visszagyüttek. Megkirdeztem az apámtu', hogy mik azok. Erre ő azt felete:

– Ha nem fogsz finyi, hát megmondom!

Én ere aszontam:

– Má' hol finék, mikor itt van maga is, a lovak is.

Ere aszmonta, hogy ezek öreg mirnökök, akik má' meghaltak, és nem hagyja iket a lelkiismeretük nyugonnyi. Ezek a szellemek, ahova ők akarják, oda vezetik a kocsit. Minket is egy nagy mocsárba vittek. A csomagok is vizesek vótak. Alig tudtunk kiszabadunyi belüle.